

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.110 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată " Legea muntelui "*, inițiată de 65 de senatori, înregistrată la Senat la 09.03.2000.

1. Prin această propunere legislativă se urmărește un obiectiv extrem de complex, în acord cu recomandările Cartei europene a regiunilor de munte, elaborată de Consiliul Europei, ale O.N.U. și ale F.A.O. Este știut că, în condițiile trecerii la economia de piață, în absența unor măsuri speciale de protecție și a unor venituri rezonabile, nivelul de trai al locuitorilor din zonele montane ale României a început să se înrăutățească, migrarea tinerilor din aceste ținuturi, fiind tot mai accentuată. Propunerea legislativă dorește să creeze o bază legală pentru inițierea unei politici montane în România. O astfel de lege, potrivit susținerii din expunerea de motive, ar avea rol reparatoriu, societatea trebuind să recunoască drepturile democratice la existență și venituri paritare pentru locuitorii satelor de munte, unde mediul generează o tendință de marginalizare a lor.

Conform Cartei europene a amenajării teritoriului, adoptată la Torremolinos în 1983, unul din obiectivele particulare este politică specifică de amenajare a teritoriului în vederea conservării și dezvoltării acestor regiuni.

2. Marea majoritate a aspectelor din această inițiativă legislativă se regăsesc în legislație, precum și în cadrul atribuțiilor unor instituții deja create. În plus, atât expunerea de motive, cât și textul propunerii legislative abundă în explicații, comentarii de amănunt și justificări neimportante, care tind la transformarea propunerii legislative într-un document programatic, care conține mai multe principii generale, enunțuri și elemente de strategie, decât dispoziții.

3. Instituțiile și organismele specifice zonei montane, propuse a fi înființate, ar putea genera un sistem instituțional supradimensionat, cu ramificații până la nivelul comunei. Un astfel de sistem ar determina o creștere excesivă a numărului de persoane angajate în activități administrative, fapt ce ar îngreuna procesul decizional. De asemenea aceste prevederi nu țin seama de actuala politică guvernamentală, care prevede diminuarea costurilor administrației publice.

4. Textul propunerii conține facilități fiscale care se acordă, în prezent, pentru categoriile de persoane care se stabilesc în aceste zone. Avem în vedere dispozițiile Legii nr. 18/1991 privind împrumutarea tinerelor familii din mediul montan și dispozițiile Legii nr. 33/1996 privind repunerea în unele drepturi economice a locuitorilor Munților Apuseni. Ultimul act normativ menționat are în vedere repunerea în unele drepturi avute în perioada interbelică de care locuitorii zonelor respective au fost lipsiți în perioada regimului totalitar.

Conform art. 110 alin. (1) din Constituție, precum și a Legii nr. 72/1996, inițiatorii ar fi trebuit să prevadă și sursele financiare necesare pentru acoperirea cheltuielilor.

5. De menționat că sistemul românesc avea reglementare în domeniu, care putea servi ca reper. Este vorba de Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei Delta Dunării. Astfel ar fi fost necesară inserarea în capitolul consacrat dispozițiilor generale, a unor definiții rigurose exacte, însoțite de precizarea limitelor geografice de aplicare a legii. O precizare vagă, cum este sintagma "zonă montană", este generatoare de confuzie, fiind cunoscut că în drept definițiile trebuie să fie clare, să nu dea loc la interpretări echivoce. Or, inițiatorii nu precizează dacă în "zona montană", din punct de vedere al regimului juridic aplicabil, ar intra și "zona submontană".

6. Pornind de la art. 135 din Constituția României, trebuie precizat că zona la care face referire propunerea legislativă, este obiect exclusiv al proprietății publice, formă de proprietate caracterizată de inalienabilitate,

imprescriptibilitate, și insesizabilitate. În consecință, inițiatorii unei astfel de propuneri legislative, erau obligați să țină seama de prevederile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic acesteia.

7. Din punct de vedere al prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, textul propunerii legislative trebuie reanalizat în vederea renunțării la prevederile cu caracter programatic, conținând principii generale, enunțuri și elemente de strategie. Potrivit art. 33 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, "actele normative trebuie redactate într-un stil concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie". Expunerea de motive și textul propunerii legislative abundă în explicații, comentarii de amănunt și justificări neimportante, care tind la transformarea propunerii legislative într-un document programatic, care conține mai multe principii generale, enunțuri și elemente de strategie decât dispoziții.

8. În Programul Legislativ al Guvernului României pentru perioada 2001-2004 în domeniul apelor și protecției mediului, este prevăzut și proiectul Legii muntelui, elaborator fiind Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, iar avizatori Ministerul Apelor și Protecției Mediului, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției. După definitivare acest proiect de lege va fi supus Guvernului spre aprobare, urmând să fie înaintat Parlamentului spre dezbateră și adoptare.

Față de cele prezentate mai sus, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative parlamentare.**

Cu stimă,

Prim-Ministru

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae Văcăroiu

Președintele Senatului

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL MINISTRU

Domnului președinte Mircea Ionescu Quintus
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
BIROUL PERMANENT

În conformitate cu prevederile art. 110 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

la propunerea legislativă privind Legea muntelui, inițiată de un grup de 65 de senatori.

I. Observații generale

1. În opinia noastră, inițierea unui act normativ privitor la dezvoltarea zonei montane din țara noastră, este de importanță majoră, și, în consecință, necesară.

De asemenea, conform Cărții europene a amenajării teritoriului, adoptată la Torremolinos în 1983 : "Unul din obiectivele particulare ale amenajării teritoriului este că, în regiunile de munte, este necesară o politică specifică de amenajare a teritoriului în vederea conservării și dezvoltării acestor regiuni".

Considerăm că delimitarea zonelor montane se poate face prin Studii de fundamentare (categoria Amenajarea Teritoriului), ce au la bază punctaje multicriteriale. Pentru aceasta nu este necesară o instituție nou creată, deoarece Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului (prin Direcția de Amenajarea Teritoriului Național) coordonează studiile privind amenajarea teritoriului național, conform atribuțiilor sale.

2. Menționăm că marea majoritate a aspectelor care se doresc a fi reglementate prin această inițiativă legislativă care vizează înlăturarea discrepanțelor în nivelul de dezvoltare economico-socială dintre zona montană, considerată zonă defavorizată, și celelalte zone geografice ale țării, se regăsesc deja în legislația existentă, precum și în atribuțiile unor instituții care funcționează în prezent.

Astfel, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 888/1994, funcționează Centrul de Formare și Inovare pentru Dezvoltare în Carpați, în subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației, iar potrivit Hotărârii Guvernului nr. 688/1990 privind stabilirea atribuțiilor Comisiei Zonei Montane din România, funcționează Comisia Zonei Montane din România.

Prin urmare considerăm că nu mai este necesară înființarea altor instituții cu atribuții similare, ci eventual, se pot efectua modificări și completări ale atribuțiilor, a funcționării și organizării acestor două instituții menționate.

Totodată, apreciem că înlăturarea discrepanțelor în nivelul de dezvoltare economico-socială dintre zona montană, și celelalte zone geografice ale țării, se poate rezolva prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, aprobată și modificată prin Legea nr. 20/1999 și republicată.

Considerăm că această propunere trebuie să aibă forma unui act normativ prin care să se aprobe programe de dezvoltare a zonelor montane care să fie corelate cu programele ce se derulează conform legislației menționate, precum și instituția răspunzătoare de implementarea acestor programe.

3. Atât "Expunerea de motive", cât și textul propunerii legislative abundă în explicații, comentarii de amănunt și justificări neimportante sau care se regăsesc în alte acte normative, cu caracter de norme metodologice date în aplicarea altor legi.

Considerăm că este necesară reformularea integrală a acestei propuneri legislative, în prezentarea actuală ea având forma unui document programatic, care conține mai multe principii generale, enunțuri și elemente de strategie, decât dispoziții.

4. Precizăm că, în vederea unui act normativ viabil în domeniul montan și a unei structuri organizatorice optime, la nivelul Ministerului Agriculturii și Alimentației s-a format un colectiv de specialiști, care împreună cu CEFIDEC a reformulat și sintetizat această propunere legislativă, urmând a fi inițiat un proiect de lege în acest domeniu.

5. Instituțiile și organismele specifice zonei montane propuse a fi înființate vor crea un sistem instituțional supradimensionat cu ramificații la nivelul tuturor autorităților publice centrale și locale, până la nivelul de comună. Apreciem că acest sistem (a cărui structură și relații propuse între diferitele sale verigi nu sunt clar definite și nici operaționale) va determina o creștere excesivă a numărului de persoane angajate în activități administrative, fapt ce va îngreuna procesul decizional.

6. Textul propunerii este presărat cu facilități fiscale care privesc bugetul de stat și bugetele locale, bugete din care se prevede a se finanța sub diferite forme

activitățile ce se vor desfășura în zonele montane, prevederi ce trebuie eliminate, aceste facilități urmând să fie reglementate prin legi speciale care privesc impozitele și taxele.

Precizăm că facilitățile propuse a se acorda categoriilor de persoane care se stabilesc în aceste zone se acordă și în prezent, sub diferite forme, pentru anumite categorii de specialiști. În condițiile actuale, de austeritate bugetară, pentru susținerea acestei propuneri legislative cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, inițiatorii trebuiau să prevadă și sursele financiare necesare pentru acoperirea golului de venituri creat prin aplicarea acesteia, cerință prevăzută în mod expres de Legea finanțelor publice nr. 72/1996, republicată.

II. Observații pe text

1. **La art. 1** propunem să se rețină numai primele două alineate, la restul de opt putându-se renunța.

2. **Art. 6** va fi reformulat, astfel :

"Politica montană are ca scop implementarea principiilor dezvoltării durabile și...".

3. **Art. 8, alin. (1), lit. f)** se ocupă numai de apărarea terenurilor agricole, cu toată ponderea pe care o au terenurile forestiere în zona de munte și cu toată influența nemijlocită a acestor terenuri în economia zonei.

În consecință, lit. f) trebuie completată corespunzător.

4. Propunem eliminarea **art. 9**, prevederile acestuia contravenind Legii nr. 2/1968.

5. Considerăm inoportună înființarea unei noi agenții subordonată Guvernului. În opinia noastră, Agenția Națională a Zonei Montane poate să funcționeze ca o unitate (direcție sau departament) în structura organizatorică a Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului sau a Ministerului Agriculturii și Alimentației. Pentru aceasta, art. 11 trebuie reformulat în acest context, iar celelalte prevederi trebuie adaptate.

6. Propunem eliminarea **art. 13** din aceleași considerente ca mai sus.

Mai mult, art. 11 și 13 sunt contradictorii. În art. 11 nu se precizează sursele de finanțare ale Agenției Naționale a Zonei Montane, iar art. 13 prevede că sursele de finanțare ale Institutului Național de Montanologie din subordinea Agenției sunt de la bugetul de stat. Această prevedere este contradictorie prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activităților de cercetare-dezvoltare.

7. La **art. 12**, în conformitate cu alte atribuții din prevederile legale, considerăm că este necesar să fie menționat și Ministerul Industriei și Comerțului printre instituțiile implicate în zona montană.

8. Propunem eliminarea **art. 14**. Centrul de Formare și Inovație pentru Dezvoltare în Carpați "CEFIDEC" deja funcționează pe principiul autofinanțării.

9. La **art. 15 alin. (2)** menționăm că centrele organizate la nivelul districtelor pentru dezvoltare montană nu pot fi finanțate de Ministerul Agriculturii și Alimentației și de direcțiile generale pentru agricultură și alimentație, având în vedere că districtele sunt organizate în subordinea Agenției Naționale a Zonei Montane.

10. În **art. 17** se prevede înființarea unor federații ale agricultorilor de munte, cu filiale comunale, ce vor constitui, la nivel național, Confederația Națională a Agricultorilor de Munte, a unor asociații cooperative de transformare și/sau valorificare a resurselor montane, precum și a unor asociații țărănești de credit și economii, a căror reglementare este lacunară și nu este corelată cu legislația privind formele de asociere în agricultură, respectiv, cu dispozițiile Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură.

De asemenea, este necesar să se definească "ajutoarele financiare de pornire".

Propunem completarea acestui articol cu un nou alineat :

"(3) Personalul de specialitate al districtelor montane va fi asigurat prin preluarea de la Ministerul Agriculturii și Alimentației și completat cu specialiști de la alte instituții implicate în dezvoltare montană, din zonă".

11. La **art. 19 alin. (1)** este necesar să fie nominalizat și ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului ca delegat al primului ministru, datorită importanței în zonă a domeniilor ce le coordonează.

La același articol, **alin. (6)**, să se înlocuiască ROMSILVA, care a fost desființată în noiembrie 1996, cu Regia Națională a Pădurilor care, în teritoriu, are direcții silvice. Totodată, în perspectiva aplicării Legii nr. 1/2000 referitoare la retrocedarea pădurilor, este necesar ca din componența comitetelor județene să facă parte și reprezentanții inspectoratelor silvice teritoriale, precum și cei ai agențiilor de protecție a mediului.

12. În **art. 21** se arată că "orice activitate ce va purta în denumire mențiunea *munte* se va desfășura cu avizul și sub supravegherea Agenției Naționale a Zonei Montane", fără a se preciza despre ce fel de activități este vorba și nici în ce condiții se poate face această mențiune.

În legătură cu avizul cerut prin acest articol, se poate ajunge la situația de a perturba, îngreuna sau chiar descuraja buna desfășurare unor activități sau investiții în zona montană. Din această cauză, textul acestui articol trebuie reformulat sau renunțat la el.

13. Prin prevederile **Cap. V "Amenajarea și protecția spațiului montan. Reguli de urbanism"**, Agenția Națională a Zonei Montane interferează cu activitatea Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului și încalcă prevederile Legii nr. 50/1991, republicată. Propunem eliminarea acestui capitol.

14. **Art. 24** va trebui reformulat, astfel : "Guvernul, urmând principiile Cartei Europene, va promova programe care ...".

15. Apreciem că **art. 25-29** reprezintă rezultatele programelor care se vor aplica în zona montană și se pot restructura și sintetiza într-un singur articol.

16. **Art. 25** prevede, în primul alineat, ca "activitățile agricole să rămână ocupația de bază a populației montane", iar în al doilea, ca statul să asigure "echilibrul între sectoare, mai ales între agricultură și silvicultură ...". Formularea este ambiguă și, prin interpretare, poate adânci disfuncționalitățile dintre cele două sectoare. Este necesar ca articolul să fie formulat explicit, cu prevederi la obiect, pentru a rezulta prin ce mijloace trebuie realizat echilibrul respectiv.

17. Considerăm că prevederile **art. 28**, privind statutul medicilor veterinari încadrați la circumscripțiile sanitar-veterinare din localitățile de munte, ar trebui corelate cu cele existente în legislația românească în domeniu, respectiv, dispozițiile cuprinse în Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, precum și în Hotărârea Guvernului nr. 446/1999 privind aprobarea concesiunii unor activități sanitare veterinare publice de interes național și a unor bunuri proprietate publică a statului.

18. Propunerile prevăzute la **art. 29 - 35** trebuie reanalizate, având în vedere că, mare parte din acestea, sunt reglementate prin acte normative în vigoare, respectiv:

- Legea Codului Silvic nr. 26/1996, care se ocupă în principal de administrarea fondului forestier atât proprietate publică a statului, cât și proprietate privată.

Prin această lege se reglementează gospodărirea fondului forestier ; reconstrucția ecologică, regenerarea și îngrijirea pădurilor ; protecția pădurilor ; paza fondului forestier ; exploatarea masei lemnoase ; asigurarea integrității și dezvoltării fondului forestier ; controlul circulației materialelor lemnoase ; fondul cinegetic și fondul piscicol din apele de munte ; precum și vegetația forestieră din afara fondului forestier.

De asemenea, sunt prevăzute răspunderile și sancțiunile ce se aplică în cazul nerespectării prevederilor Codului Silvic.

Administrarea fondului forestier proprietate publică a statului se realizează în prezent prin Regia Națională a Pădurilor, ce funcționează sub autoritatea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, așa cum este prevăzut la art. 10 din Legea nr. 26/1996. Restructurarea

Regiei Naționale a Pădurilor și aprobarea noului regulament privind organizarea și funcționarea regiei, este reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 982/1998.

- Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, aprobată de Legea nr. 141/1999 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, stabilește măsuri concrete de administrare, îngrijire, exploatare rațională și regenerare a pădurilor, în vederea asigurării durabile a acestora.

Indiferent de forma de proprietate, politica de punere în valoare economică, socială și ecologică a pădurilor este un atribut al statului, pădurile din România fiind administrate și gospodărite într-un sistem unitar.

În principal, această ordonanță se ocupă de regimul silvic ca un sistem unitar de norme cu caracter tehnic silvic, economic și juridic referitoare la amenajarea, paza, protecția contra dăunătorilor, exploatarea și regenerarea pădurilor, precum și administrarea fondului forestier național, indiferent de forma de proprietate a acestuia.

- Volumul maxim de masă lemnoasă ce se poate recolta din păduri, se aprobă anual, prin hotărâre de Guvern, în limita posibilităților stabilite prin amenajamentele silvice pe fiecare unitate de producție și pe natura de produse, așa cum este prevăzut la art. 40 și art. 41 din Legea Codului Silvic nr. 26/1996.

- De asemenea, exploatarea masei lemnoase se face în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și instrucțiunile privind termenele, modalitate, perioadele de recoltare, scoatere și transport a materialului lemnos (art. 42 - 49 din Legea nr. 26/1996).

- Alin. (2) al art. 25 din Legea nr. 1/2000, pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991 și Legii nr. 169/1997, precizează că gospodărirea și exploatarea terenurilor forestiere se face în regim silvic, potrivit legii.

În acest sens, menționăm că prin Legea bugetului de stat se aprobă anual credite interne și externe, destinate finanțării activităților din silvicultură, respectiv :

- prime de împădurire ;
- alocații bugetare pentru sprijinirea proprietarilor de păduri, în special persoane fizice, în vederea efectuării unor lucrări de gospodărire, în scopul asigurării integrității fondului forestier național (art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național) ;
- cheltuieli de capital, destinate finanțării lucrărilor de reconstrucție ecologică a terenurilor degradate, pentru amenajarea terenurilor, pentru punerea în siguranță și mărirea gradului de circulație pe drumurile forestiere, etc.

Alocațiile bugetare destinate activităților din silvicultură se asigură de Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului ca autoritate publică centrală ce răspunde de mediu și silvicultură.

Totuși, în eventualitatea adoptării acestei propuneri în forma prezentă, propunem completarea cu un articol nou, care să specifice actele normative în vigoare ce urmează a fi abrogate.

19. Reglementările privind exploatarea pășunilor din zona montană, prevăzute în **art. 32 și art. 33**, ar trebui să fie corelate cu dispozițiile existente în Legea fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările ulterioare, și Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991 și Legii nr. 169/1997.

20. La **art. 32**, după alineatul 5, propunem să se introducă un nou alineat, cu următorul cuprins :

"Pășunile din zona aferentă stațiunilor turistice montane, care fac parte din domeniul schiabil al acestora, pot fi concesionate pentru amenajarea de pârtii de schi și construirea de instalații de transport pe cablu".

21. Pentru punerea în aplicare a prevederilor **art. 36**, va trebui să se reformuleze textul pentru a rezulta că se va urma procedura stabilită prin Legea nr. 18/1991, republicată, respectiv cap. VI - Folosirea terenului pentru producția agricolă și silvică.

22. Pentru a nu da naștere la interpretări care pot crea situații nedorite, **art. 37** să se completeze : "În scopul întregirii proprietății agricole în trupuri ...".

23. La **art. 39 alin. (3)**, facem precizarea că, potrivit art. 83 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, la exportul de mărfuri nu se încasează taxe vamale și ca urmare propunem eliminarea referirii la "scutire de taxe vamale la export".

Propunem eliminarea **alin. (2) și (3) ale art. 39**, întrucât contravin prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, modificată și completată ulterior, potrivit căruia profitul impozabil se stabilește ca diferența între toate veniturile realizate și cheltuielile aferente veniturilor, nefiind posibilă împărțirea profitului potrivit unor criterii aleatorii.

24. Propunem introducerea unui nou alineat la **art. 39**, cu următorul cuprins :

"Persoanele fizice sau juridice care desfășoară activitate turistică în pensiuni turistice sau agroturistice din zona montană sunt obligate să folosească pentru consumul turiștilor produse înregistrate în Registrul produselor de munte".

25. La **art. 40 alin. (1)**, prevederea referitoare la folosirea apei fără a se percepe taxe, contravine Legii nr. 107/1996, care stabilește că "apele de suprafață sau subterane pot fi folosite liber, cu respectarea normelor sanitare și de protecție a calității apelor, pentru băut, adăpat, udat, spălat, îmbăiat și alte trebuințe gospodărești, dacă pentru aceasta nu se folosesc instalații sau se folosesc instalații de capacitate mică de până la 0,2 l/s, destinate exclusiv satisfacerii necesităților gospodăriei proprii" (art. 9, alin. (2)) ; pentru toate celelalte situații, este necesară avizarea și autorizarea, iar pentru lucrări mai puțin importante, notificarea din punct de vedere al gospodăririi apelor, a lucrărilor. Dreptul de folosire a apei implică atât responsabilități financiare (plata costului apei brute, respectiv a celorlalte servicii de

gospodărire a apelor, după caz), cât și tehnice (respectarea condițiilor din autorizația, respectiv notificarea de la gospodărirea apelor).

Propunem reformularea, astfel :

"În localitățile din zona montană, comunele, sprijinite de consiliile județene, au obligația să asigure pentru grupe de cel puțin 5 gospodării ce cresc animale, colectarea din surse naturale a apei potabile, în conformitate cu normele de calitate prevăzute în reglementările legale în vigoare (Ordinul Ministerului Sănătății nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației și STAS nr. 1342-91 pentru apa potabilă). Ramificațiile de la instalația de aprovizionare cu apă potabilă la beneficiari sunt în sarcina acestora, care vor contribui și cu 20% din valoarea lucrării pentru amenajarea instalației, prin muncă".

26. Prevederea de la **art. 41 alin. (1)** este confuză. Statul nu acordă credite cu dobândă subvenționată, ci prin alocațiile bugetare poate să subvenționeze dobânda la creditele acordate de instituțiile bancare, motiv pentru care propunem eliminarea acestui alineat.

La **alin. (4)**, precizăm că titulatura de Regie Națională de Electricitate nu mai există și de aceea propunem să fie înlocuită cu "Compania Națională de Electricitate, prin S.C. Electrica S.A.".

De asemenea, propunem corelarea precizării privind reducerea acordată la realizarea unor lucrări efectuate de către S.C. Electrica S.A., cu celelalte prevederi legale, inclusiv cu Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

27. Este necesară eliminarea **art. 42**, deoarece, în prezent, consiliile locale și consiliile județene sunt autoritățile administrației publice locale abilitate să poată acorda și reduceri de impozite și taxe locale până la 50%, potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 15/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale.

28. La **art. 43** sintagma "sistematizarea hidroforestică" trebuie explicată de inițiatori sau eliminată.

29. **Art. 44 alin. (1)** are o redactare confuză. În ce fel pot răspunde parcurile naționale din zona de munte de protecția spațiilor naturale sensibile ? Propunem eliminarea sau reformularea alineatului.

30. Este necesară eliminarea **art. 47**, având în vedere că, pentru stimularea investiției în anumite zone, unde rata șomajului este ridicată și în urma lichidării, restructurării sau privatizării unor agenți economici apar concedieri colective care afectează mai mult de 25% din numărul angajaților, există regimul zonelor defavorizate, stabilit prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/1998, aprobată prin Legea nr. 20/1999. Acest act normativ instituie o serie de facilități și cadrul instituțional de acordare a acestora pentru agenții economici societății comerciale,

persoane juridice române, precum și întreprinzători particulari sau asociații familiale autorizate conform Decretului-Lege nr. 54/1990.

31. La **art. 49** nu se specifică sursele de finanțare ale activităților enumerate.

Se prevede că producătorii din zona montană pot lua în antrepriză îndiguiri și amenajări hidrografice, folosind exclusiv munca proprie și a familiei ; precizăm că în cazul în care amenajările includ și baraje mici de interes local, acestea pot fi executate numai cu asistența tehnică și sub controlul permanent al unității de specialitate care a executat proiectul, în conformitate cu Legea apelor, art. 62 pct. (4). De asemenea, trebuie să se folosească termenul corect de "amenajări hidrotehnice" în care sunt incluse și lucrările de îndiguire și nu "amenajări hidrografice".

Pentru stabilirea condițiilor de manifestare și desfășurare a activităților în mod egal, pentru populația din zona respectivă, textul acestui articol va trebui reformulat pentru a se referi la toți locuitorii cu domiciliul stabil în zona montană, care au depășit vârsta majoratului, posedă mijloacele necesare și sunt recunoscuți de organele competente că pot executa lucrările respective. Totodată, trebuie introdusă și activitatea de "achiziții publice", deoarece fondul forestier național are o contribuție importantă prin fondul de marfă pe care îl oferă (fructe de pădure, plante medicinale, ciuperci comestibile din flora spontană).

32. **Art. 50, 52, 53 și 54 alin. (5)**, propunem să se elimine, întrucât în contextul măsurilor de reformă fiscală, Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, modificată și completată ulterior, prevede aplicare unei noi forme de stimulare a investițiilor, respectiv deducerea din profitul impozabil a unei cote de 10% din prețul de achiziție al echipamentelor tehnologice (mașini, utilaje și instalații de lucru) și mijloace de transport achiziționate. Această facilitate acționează în sensul reducerii cotei efective de impunere, determină agenții economici să reinvestească profitul net, încurajează investițiile profitabile pe termen lung și strategiile de planificare a investițiilor.

Din aceste considerente această formă de stimulare fiscală a înlocuit vechea formă, care prevedea scutirea sau reducerea cotei de impunere pentru "profitul reinvestit".

33. Dispozițiile **art. 58 alin. (2) și (3)** încalcă prevederile constituționale privind autonomia serviciilor publice de radio și de televiziune, prevăzute în art. 31 alin. (5) din Constituție.

34. Referitor la **art. 60**, arătăm următoarele :

La **alin. (2)** se propune înființarea unor școli profesionale agromontane sau grupuri școlare, având dublă subordonare, prin Ministerul Educației Naționale și Ministerul Agriculturii și Alimentației, care vor contribui cu fonduri de investiții pentru crearea bazei materiale a acestor școli.

Față de această propunere, menționăm că, în prezent, cheltuielile de investiții în învățământul preuniversitar se suportă din bugetele locale și, ca urmare, prevederea ar putea conduce la cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat.

De altfel, la **alin. (3)** al aceluiași articol se prevede că grupurile școlare vor fi finanțate integral de la bugetul de stat, iar la **alin. (5)** sunt enumerate unele facilități de care vor beneficia elevii școlilor respective, facilități care, potrivit legislației actuale, ar trebui să fie suportate din bugetele locale. Din cele prezentate rezultă faptul că propunerea legislativă conduce la centralizarea finanțării învățământului profesional agromontan.

La **alin. (10)** se propune ca Institutul Național de Montanologie, în colaborare cu Ministerul Educației Naționale, să înființeze școli profesionale agromontane. Potrivit legislației în vigoare, institutele de cercetări nu au astfel de atribuții, iar formularea de la **alin. (11)** "...după absolvire, tinerii agricultori vor continua să fie sprijiniți de către Institutul Național de Montanologie, pentru a-și dezvolta gospodăria pilot" este neclară, având un caracter prea general.

35. La **art. 60** se va introduce un nou alineat cu următorul cuprins :

"Persoanele juridice care organizează și derulează activități de formare profesională a adulților în meserii sau funcții specifice din turism sunt obligate să aibă avizul de specialitate al Autorității Naționale pentru Turism".

36. La **art. 61**, semnalăm faptul că referirea la facilitățile acordate instituțiilor de formare, perfecționare și cercetare, este incompletă iar, în situația aprobării textului în forma propusă, aceasta devine inoperabilă.

37. **Art. 62** se va elimina, întrucât prin Legea locuinței nr. 114/1996, cu modificările ulterioare, se reglementează în totalitate această speță a cumpărării sau construirii unei locuințe de către specialiștii care își stabilesc domiciliul în mediul rural, și considerăm că nu este necesară o altă reglementare.

38. Textul **capitolului XIV** "Organizațiile profesionale ale agricultorilor de munte. Federații. Microfinanțare" nu este corelat cu cadrul legal în vigoare (Legea nr. 151/1998, Ordonanța Guvernului nr. 40/2000, Legea nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperăției de consum și a cooperăției de credit, Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare).

În cadrul acestui capitol sunt prevăzute modalități de finanțare a agricultorilor de munte, fără însă a fi avută în vedere corelarea acestora cu mecanismele finanțării programelor de finanțare regională deja reglementate prin Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România (care stabilește cadrul instituțional, obiectivele, competențele și instrumentele specifice politicii de dezvoltare regională), precum și cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 40/2000 privind acreditarea agenților de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite.

În ceea ce privește necorelarea cu Legea nr. 109/1996, se propune reglementarea distinctă a unui sistem de "asociații țărănești de credit și economii", paralel sistemului de cooperative de credit - bănci populare, dar prezentând multe similitudini cu acesta, care poate genera riscuri specifice activității bancare. Din acest punct de vedere și pentru a evita paralelismele, este de dorit concentrarea materiei

într-o reglementare unică. În contextul celor arătate, sunt de menționat eforturile care se depun în prezent în vederea modificării corespunzătoare a legislației referitoare la cooperarea de credit, pentru alinierea acesteia la prevederile Legii nr. 58/1998 - Legea bancară, respectiv supunerea cooperativelor de credit - bănci populare autorizării, supravegherii prudențiale și reglementărilor Băncii Naționale a României (art. 90).

În acest scop, a fost finalizat proiectul de lege privind organizațiile cooperatiste de credit care urmărește reglementarea înființării, organizării și funcționării acestora și în prevederile căreia ar trebui să-și găsească modalități de asociere și agricultorii din zonele montane.

Față de cele menționate și având în vedere inexistența unei autorități cu atribuții pe linia reglementării funcționării acestuia precum și a supravegherii riscurilor specifice ce pot afecta sistemul de creditare în ansamblul său, apreciem ca fiind inoportună crearea unui nou sistem de finanțare care se va suprapune peste cele deja existente .

39. Pentru reprezentarea intereselor agricultorilor de munte și pentru exercitarea de activități și servicii din amonte și avalul producției agricole, se prevede constituirea, conform art. 63 alin. (1), "pe principiile cooperăției" de forme de asociere proprii. Statutul juridic al respectivelor forme de asociere nu este clarificat, acestea putând fi constituite la nivel intercomunal ca asociații profesionale ale agricultorilor de munte, de tipul federațiilor intercomunale - districtuale, în cadrul cărora pot exista societăți comerciale sau cooperative de producători.

40. Art. 66 trebuie eliminat, având în vedere că unele prevederi nu sunt clare, precizând încă o dată că statul nu acordă credite nerambursabile.

41. Art. 67 trebuie reformulat deoarece are caracter de normă metodologică.

42. Cu privire la federațiile agricultorilor de munte, la art. 71, se prevede că acestea "au dreptul și obligația să-și creeze sisteme proprii de întraajutorare financiară", pe parcursul art. 73 fiind dezvoltat mecanismul microfinanțării. În cadrul acestui articol, la alin. (2), se precizează că activitatea de microfinanțare poate fi realizată prin intermediul asociațiilor "țăărănești de credit și economii, cu rază de activitate la nivelul limitelor geografice ale comunității locale montane, care se pot asocia în vederea atingerii scopurilor propuse, prin întraajutorare".

Din cuprinsul alin. (3) al art. 73, care prevede printre alte obiective ale asociațiilor țărănești și pe acela al facilitării transformării resurselor locale și externe în credite, coroborat cu prevederile alin. (2), rezultă că respectivelor asociații le va fi permisă desfășurarea de activități al căror specific se apropie de cel existent în prezent pentru cooperarea de credit, cu deosebirea că prezenta inițiativă legislativă nu clarifică statutul juridic al acestora.

În același timp, propunerea legislativă nu prevede atribuții vreunei autorități pe linia reglementării și supravegherii asociațiilor țărănești de credit și economii.

De asemenea, în text sunt folosite expresii a căror semnificații este ambiguă și poate da naștere la interpretări diferite (ex. : "capitalurile fixe specifice asociației țărănești montane de credit", "deducerea beneficiilor", "pasive esențiale").

43. Propunerea privind scutirea de la plata TVA de la **art. 72**, contravine Directivei a VI-a a Comunității Europene, conform căreia facilitățile acordate nu trebuie să fie susceptibile de a produce distorsiuni de concurență în detrimentul întreprinderilor comerciale supuse TVA. Având în vedere că România tinde să adere la acest organism internațional, este necesar să-și armonizeze legislația fiscală cu legislația țărilor comunitare.

În plus, activitățile scutite de la plata TVA sunt reglementate de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind TVA, reglementări în care trebuie să se încadreze toți contribuabilii înregistrați ca plătitori de TVA, fără a crea distorsiuni în concurență.

Ca urmare, considerăm inoportună propunerea privind scutirea de la plata TVA a activităților economice din cadrul federațiilor de munte.

44. **Art. 76, art. 77, art. 80 și art. 82** se vor reanaliza având în vedere că, în prezent :

- potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 132/1999 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 36/1999 privind sprijinul acordat de stat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de tractoare, combine, statul acordă sprijin producătorilor agricoli pentru achiziționarea din producția internă de tractoare, combine, mașini și utilaje agricole, instalații pentru irigații, animale de prăsilă, precum și pentru construirea și amenajarea de spații pentru cazarea și creșterea animalelor, sere, solarii, înființări de plantații viticole mobile, pomicole, arbuști fructiferi, acordând credite cu dobândă subvenționată în cuantum de 70%.

- Legea nr. 75/1995 privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole, republicată, prevede că societățile comerciale cu profil agricol, societățile agricole, asociațiile agricole fără personalitate juridică, producătorii agricoli individuali, precum și alți proprietari și deținători legali de terenuri agricole beneficiază de reduceri la prețurile de cumpărare ale semințelor provenite de la agenți economici autorizați de până la 50%.

45. **Art. 85** va fi eliminat, având în vedere că, potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 42/1999 pentru completarea Legii sanitare veterinare nr. 60/1974, acțiunile cuprinse în Programul de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii de boli de la animale la om și de protecție a mediului, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii și alimentației, se finanțează din credite bugetare alocate prin Ministerului Agriculturii și Alimentației.

46. Prevederile **art. 89 și 98** trebuie amendate deoarece : persoanele care au în proprietate pădure, nu pot beneficia de material lemnos în condițiile înscrise în articolele respective ; prin punerea în aplicare a Legii nr. 1/2000, în anumite zone

pădurile proprietate publică a statului vor lipsi sau vor fi la mari distanțe de gospodăriile luate în considerare ; va trebui precizată sursa de finanțare pentru diferența de 50% cu care se dorește să se reducă prețul de vânzare al materialului lemnos, precum și modul de compensare al proprietarului.

47. La **art. 90**, să se înscrie "direcțiile silvice din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor" deoarece ROMSILVA a fost desființată în noiembrie 1996.

48. Prevederile **art. 94** nu pot fi puse în aplicare deoarece sunt neconstituționale. Constituția, prin art. 135 alin. (5) stabilește că bunurile proprietate publică sunt inalienabile, deci nu pot fi înstrăinate.

49. Prevederile **art. 96** vor trebui coroborate cu cele ale Legii nr. 103/1996 a fondului cinegetic și a protecției vânatului, precum și cu prevederile Normelor pentru protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice, împotriva pagubelor care pot fi cauzate de vânat, aprobate cu Ordinul nr. 567/1998 al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului și al ministrului agriculturii și alimentației.

50. Se impune eliminarea **art. 99**, întrucât în baza art. 42 din Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale, cu modificările și completările ulterioare, consiliile locale sunt autoritățile administrației publice locale abilitate să stabilească aceste taxe.

51. La **art. 101 lit. a)**, pentru construirea unei locuințe pentru familiile tinere în vârstă de până la 35 ani se vor aplica prevederile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, iar dacă se dorește acordarea de noi facilități familiilor tinere pentru construcția unei locuințe trebuie să se indice sursa de finanțare.

52. La **art. 105 alin. (2)** - în loc de "în forma bazinului colector" se va folosi "conform proiectului de execuție".

53. La **art. 110** este necesar să se explice de ce numai specialiștii din agricultură pot beneficia de sporul de munte, având în vedere că legea ar trebui să se ocupe de toate categoriile de specialiști care activează în zona montană.

54. **Cap. XVI** privind înființarea Fondului Național de Susținere a Muntelui se va elimina, având în vedere că, potrivit Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, pe măsura stabilizării și restructurării sectoarelor economice și bugetare, Guvernul analizează și propune Parlamentului desființarea fondurilor speciale constituite în afara bugetului de stat.

55. La **Cap. XVII**, pentru corelarea cu conținutul acestuia, propunem ca titlul să fie "Contravenții și sancțiuni, infracțiuni și pedepse".

56. La **art. 118**, în preambulul acestuia, să se elimine cuvântul "indexabil", având în vedere faptul că dispozițiile referitoare la actualizarea amenzilor în funcție de rata inflației sunt conținute de Legea nr. 97/1998 pentru completarea Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor (cu ale cărei dispoziții propunem completarea capitolului) și, totodată, după cuantumul amenzilor să se adauge "lei".

Propunem să se revizuiască textul **art. 118 lit. b)**, prin eliminarea referirii la păduri. Totodată, să se pună de acord numerotarea articolelor deoarece art. 91 și art. 100 alin. (3) menționate în art. 118, nu conțin prevederile referitoare la înstrăinarea terenurilor.

57. **Art. 119** va fi completat cu " ...Autoritatea Națională pentru Turism....".

58. După art. 119, să se introducă un nou articol, potrivit căruia dispozițiile capitolului referitoare la contravenții se completează cu cele ale Legii nr. 32/1968, cu modificările ulterioare.

59. Propunem ca de la **alineatul 3 al art. 121** să se elimine "Ministerul Finanțelor" deoarece atribuțiile în aplicarea legii nu sunt specifice acestei instituții și să fie inclus Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, având în vedere teritoriul de care răspunde și implicațiile acestuia în zona montană.

Având în vedere cele arătate, considerăm că nu se justifică supunerea acestei inițiative legislative parlamentare spre dezbatere și adoptare în forma prezentată de inițiator.

Primiți vă rog, domnule președinte, expresia înaltei noastre considerații.

PRIM - MINISTRU
Mugur Isărescu
Mugur Isărescu

